

نخستین سکه ای که ایرانیان ضرب کردند

۱۶ اردیبهشت ۱۳۹۴ ساعت ۱۸:۵۷

داریوش دستور ضرب این سکه را در نخستین ماه زمستان سال ۵۰۴ پیش از میلاد داده بود. سکه های داریک (گرفته شده از نام داریوش) که تا پایان عهد هخامنشیان رایج بودند وزنی تقریباً برابر داشتند و از این لحاظ (ضرب سکه هم وزن و هم عیار و متحد الشکل)، ایران پیشرو سایر ملل است.

داریوش دستور ضرب این سکه را در نخستین ماه زمستان سال ۵۰۴ پیش از میلاد داده بود. سکه های داریک (گرفته شده از نام داریوش) که تا پایان عهد هخامنشیان رایج بودند وزنی تقریباً برابر داشتند و از این لحاظ (ضرب سکه هم وزن و هم عیار و متحد الشکل)، ایران پیشرو سایر ملل است.

نقش تصویر رئیس کشور بر یک طرف سکه نیز از زمان داریوش مرسوم شده است. بسیاری از کشورها نام پول ملی خود را از اسامی تاریخی گرفته اند، مثلاً پول ونزوئلا از نام سیمون بولیوار، تاجیکستان از نام سامانیان (سامانی) و... ولی نام پول ملی ما، ریال، از اسپانیا است!

سکه های زر را دریک (داریک) و سکه های سیم را شِکِل (سیگلو) می گفتند. وزن دریک ۴۲/۸ گرم و وزن شِکِل ۶۰/۵ گرم بود. عیار سکه های دریک بسیار بالا بود و با آزمایش روی نمونه های به دست آمده معلوم شده است که فلزش تنها ۳ درصد آلیاژ داشته است. این خلوص بالا باعث رواج این سکه شد و همواره سکه های طلای هخامنشی به شدت در جهان معتبر بودند. در اواخر دوران هخامنشی دودریکی هم ضرب شد. کیفیت سکه های زر در تمام دوران هخامنشی ثابت ماند.

کتیبه های به دست آمده از تخت جمشید به ما می گویند که مزد استادان صنعتگر و هنرمند که در تخت جمشید کار می کردند، چه ایرانی و چه غیرایرانی، هر پنج روز، یک داریک بوده که مزد بسیار قابل توجهی است، خصوصا وقتی که بدانیم همان موقع قیمت یک گوسفند یک سیگلو برابر با یک بیستم داریک بوده است و این در حالی است که برای ساختن یک هرم یا معبد در مصر تمام مردان مصری به بیگاری گرفته می شدند و به آنها مزدی داده نمی شد.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۳۵۲۸۶/نخستین-سکه-ایرانیان-که-ضرب-کردند>